

הקדוש ברוך הוא קורא לפמליא של מעלה, ואומר להם: כתבו על אדם פלוני הנה, מאותם שנקראים חושבי שמו.

מי הם חושבי שמו? אותם שחושבים ומכונים בסוד של שמו, ליחד היכלות בהיכלות, לקשר קשרים וליחד את כלם ביחוד אחד. ואלו הם חושבי שמו, כמו שנאמר (מלאכי א) ולחשבי שמו. אז כותבים אותו, ונרשם ונודע למעלה, והוא (נרשם) נשלם למעלה ולמטה.

ומי שקרב לפני רבונו ומתפלל תפלתו, ולא השלים את היחוד, ולא חושש לכבוד רבונו לקשר קשרים כמו שאמרנו, טוב לו שלא נברא, והקדוש ברוך הוא אומר: (ירמיה ב) כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו. וזהו (משלי כח) גוזל אביו ואמו.

כאן נשלם הכל, למעלה ולמטה, סוד השם הקדוש שולט למעלה, מצפ"צ מצפ"צ. (שמות לד) ה' אל רחום וחנון. כאן הוא סוד השם הקדוש הנה להתקדש באותיותיו בבית עשרה, ואותיות אחרות בקדשת היחידי בתפלה. אחר שנים, עומד על רגליו (לכפר) להודות על חטאיו, כדי שלא יהיה פתחון פה לצד האחר להסטיין עליו, ונכנע לפניו. ויעמד בקיומו להתברך מבית המלך.

ואשרי חלקו של מי שהתקדש בכגון זה בתפלה כמו שאמרנו, וקושר קשרים, ומיחד יחודים, ומתפנן בכל כראוי, ולא יסטה ימינה ושמאלה. תפלתו אינה חוזרת ריקם. הקדוש ברוך הוא גוזר - והוא מבטל. על זה כתוב, (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא. (אסתר ב) בערב היא באה, הנינו

נש פלגיא, מאינן דאקרון חושבי שמו. מאן חושבי שמו. אינן דמחשבי ומכוונין ברזא דשמייה, ליחדא היכלין בהיכלין, לקשרא קשרין, וליחדא פלהו ביחודא חדא. ואלין אינן חושבי שמו, כמה דאת אמר (מלאכי א) ולחושבי שמו. פדין אכתיבו ליה, ואתרשים ואתמודע לעילא, (ואתרשים) ואשתלים איהו לעילא ותתא.

ומאן דקריב קמי מאריה, וצלי צלותיה, ולא אשלים יחודא, ולא חייש על יקרא דמאריה, לקשרא קשרין כדקאמרן, טב ליה דלא אברי. וקודשא בריך הוא אמר (ירמיה כב) פתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו. ודא איהו (משלי כח) גוזל אביו ואמו.

הכא אשתלים כלא לעילא ותתא, רזא דשמא קדישא שליטא לעילא. מצפ"צ מצפ"צ. (שמות לד) יי' אל רחום וחנון. הכא איהו רזא דשמא קדישא דא, לאתקדשא באתווי כבי עשרה, ואתוון אתרנין בקדושה דיחידאי בצלותא. בתר דסיים, קאים על רגלוי, (נ"א לכפרא) לאודאה על חובוי, בגין דלא יהא פטרא דפומא לסטרא אחרא, לאסטאה ליה, ואתכפיא קמיה. ויקום בקיומיה לאתברכא מבי מלכא.

וזבאה חולקיה מאן דאתקדש בהאי גוונא בצלותא כדקאמרן, וקשר קשרין, ויחד יחודין, ויתכוון בכלא כדקא יאות, ולא יסטי לימינא ולשמאלא. צלותיה לא אהדר בריקניא. קדשא בריך הוא גזיר ואיהו מבטל. על דא כתיב (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. אית ליה חולקא בעלמא דין, ובעלמא דאתי. (אסתר ב) בערב היא באה היינו.

בְּתוֹב, (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד לִלְלָה וּתְתֵן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְגו' מֵהָיְתָה רַבּוּיָהּ שֶׁל בְּרֻכּוֹת וּקְדוּשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה שְׁנוּטֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מט) וְלַעֲרַב יִחַלֵּק שָׁלֵל, שְׁמַחֲלֶקֶת חֶלֶק לְכֻלָּם, וְאִפְלוּ לַעֲד הָאֲחֵר חֶלֶק לְבָדוּ.

וְסוּד זֶה סוּד לְבַנֵּי הָאֲמוּנָה. הַחֶלֶק שֶׁל הַעֲד הָאֲחֵר כֹּל אוֹתָן עֲבֹרוֹת וְכֹל אוֹתָם חֲטָאִים שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁקָּשַׁר אֶת קֶשֶׁר הַיְחִוּד, שֶׁהַתְּוֹדָה עֲלֵיהֶם, כֹּלֵם שׁוֹרִים עַל הַעֲד הָאֲחֵר, וְהֵם חֶלֶק וְנַחֲלָה שֶׁל הַעֲד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. וְאִם לֹא מוֹדָה עֲלֵיהֶם, נִמְצָא מְקַטְרֵג וְיִכּוֹל לוֹ. וְאִם מוֹדָה עַל כָּל חֲטָאָיו בְּאוֹתָהּ תִּפְלָה, שֶׁקוֹשֵׁר קֶשֶׁרֵי הַיְחִוּד וְהַתְּבָרְכוּ עֲלֵיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים. וּמֵאוֹתוֹ הַחֶלֶק שֶׁל הַעֲד הָאֲחֵר, כֹּל אוֹתָם עֲבֹרוֹת וְחֲטָאִים שֶׁהוֹדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם לְחֶלְקוֹ. וְסוּד זֶה הַשְּׁעִיר, שֶׁכְּתוּב (ויקרא טז) וְהַתְּוֹדָה עֲלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו', וְכְתוּב וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר וְגו'. זֶה חֶלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ וְנַחֲלָתוֹ.

וְאִם אוֹתוֹ אָדָם שָׁב לְסִרְחוֹן חֲטָאָיו - אוֹי לוֹ! שְׂאֵת כֹּלֵם נוֹטֵל מֵאוֹתוֹ הַעֲד הָאֲחֵר בְּעַל כְּרָחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַעֲד. וּמִתּוֹךְ שְׁנוּטֵל אוֹתָם מֵהַעֲד הַזֶּה בְּעַל כְּרָחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַעֲד, אִזּוֹ הוּא מֵרַע לוֹ, וְהוֹפֵךְ אֵלָיו לְמִקְטָרֵג וּמְקַטְרֵג לוֹ. וְכִשְׁמוּדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם אוֹתוֹ הַעֲד הָאֲחֵר, וְהוּא חֶלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ.

וְהַסוּד הַזֶּה, כִּף גַּם הַקְּרָבָן - שְׁצָרִיף לְהוֹדוֹת עַל אוֹתוֹ הַקְּרָבָן כֹּל עֲוֹנוֹתָיו וְחֲטָאָיו, לְתַת חֶלֶק לְמֵי שְׁצָרִיף. כֹּל הַקְּרָבָן לְזֶה הַעֲד חֶלֶק הַקְּדוּשָׁה וּרְצוֹן הַקְּדוּשָׁה. וְלַעֲד הַזֶּה אוֹתוֹ חֶלֶק שֶׁל אוֹתָם עֲוֹנוֹת וְחֲטָאִים שֶׁנִּתְּנוּ בְּהוֹדָאָה עַל אוֹתוֹ בְּשֵׁר הַקְּרָבָן, כִּכְתוּב

בְּתוֹב (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד לִלְלָה וּתְתֵן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְגו' מֵהָיְתָה רַבּוּיָהּ דְּכַרְפָּאן, וּקְדוּשָׁה, וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה דְקָא נְטִילָא. כְּמָה דְאֵת אֲמַר (בראשית מט) וְלַעֲרַב יִחַלֵּק שָׁלֵל, דְּפִלִּיגַת חוּלְקָא לְכֻלָּא, וְאִפְלוּ לְסִטְרָא אֲחֵרָא חוּלְקָא בְּלַחֲוֹדָהָ.

וְרָזָא דָא, רָזָא לְבַנֵּי מְהִימְנוּתָא. חוּלְקָא דְסִטְרָא אֲחֵרָא מְסַאֲבָא, כֹּל אֵינּוֹן חוּבִין, וְכֹל אֵינּוֹן חֲטָאִין, דִּיהוּא בַר נֶשׁ דְקָשֶׁר קֶשֶׁרִין דִּיחֻוּדָא, דְאֲתוּדָה עֲלֵיהוּ, כְּלֵהוּ שְׂרִיין עֲלֵיהּ דְסִטְרָא אֲחֵרָא. וְאֵינּוֹן חוּלְקָא וְאֲחֻסְנִתָא דְסִטְרָא אֲחֵרָא מְסַאֲבָא. (דף רס"ב ע"ב) וְאִי לֹא אוֹדֵי עֲלֵיהּ, אֲשֶׁתְּכַח מְקַטְרֵגָא וְיִכּוֹל לִיהּ.

וְאִי אוֹדֵי עַל כָּל חוּבִין, בְּהֵינָא צְלוּתָא, דְקָשֶׁר קֶשֶׁרִין דִּיחֻוּדָא, וְאֲתַבְּרָכָאן עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי. וּמֵהָיְתָה חוּלְקָא דְסִטְרָא אֲחֵרָא, כֹּל אֵינּוֹן חוּבִין וְחֲטָאִין דְאוֹדֵי עֲלֵיהוּ, נְטִילָא לוֹן לְחוּלְקֵיהּ. וְרָזָא דָא שְׁעִיר. דְכְּתוּב, (ויקרא טז) וְהַתְּוֹדָה עֲלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו', וְכְתוּב וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר וְגו', דָּא הוּא חוּלְקֵיהּ וְעַדְבֵּיהּ וְאֲחֻסְנִתָּיהּ.

וְאִי הוּא בַר נֶשׁ תָּב לְסִרְחָנֵי דְחוּבִין, וְוִי לִיהּ, דְכִלְהוּ נְטִיל לוֹן מֵהוּא סִטְרָא, בְּעַל כְּרָחִיָה דִּיהוּא סִטְרָא. וּמַגּוּ דְנְטִיל לוֹן מֵהֵי סִטְרָא בְּעַל כְּרָחִיָה דִּיהוּא סִטְרָא, כְּדִין אֲבֵאִישׁ לִיהּ, וְאֲתַהֲפֵף עֲלֵיהּ מְקַטְרֵגָא, וְקַטְרִיג לִיהּ. וְכַד אוֹדֵי עֲלוּי, נְטִיל לוֹן הוּא סִטְרָא אֲחֵרָא, וְאֵיהוּ עַדְבֵּיהּ וְחוּלְקֵיהּ.

וְרָזָא דָא, הֵכִי נְמִי קְרַבְנָא, דְבְּעֵי לְאוּדָאָה עַל הוּא קְרַבְנָא, כֹּל חוּבִין וְחֲטָאֵי, לְמִיָּהּ חוּלְקָא לְמֵאן דְאֲצִטְרִיף. קְרַבְנָא כֻלָּא לְסִטְרָא

דָּא חוּלְקָא דְקוּדְשָׁא, וְרַעוּתָא דְקוּדְשָׁא. וְלְסִטְרָא דָּא, הוּא חוּלְקָא